

Ziemas dienā, tepat - netālu

Šoreiz svētku brīvdienu ceļojums mani aizveda tepat netālu, uz Jelgavas sadraudzības pilsētu Lietuvā, Šauļiem. Par tuvajiem braucieniem dzirdēts: "Ai, tur jau viss redzēts, nav vērts braukt". Nē, mīļie, kā Jelgavā nepārtraukti kaut kas mainās, tā arī citur, svarīga ir paša attieksme.

Šauļos tiešām daudzreiz būs, bet pirmo reizi pabiju 2 jaukās vietās – kaķu muzejā un Haima Frenkeļa villā.

Kaķu muzejs atrodas Šauļu jauno dabas zinātnieku centrā. Muzejam pamatus likusi dāma, kurai ļoti patikuši kaķi. Viņa ne tikai vākusi figūriņas, piekariņus, mākslas priekšmetus, kuros attēloti kaķi, bet arī palīdzējusi daudziem ielas kaķiem atrast saimniekus. Pamazām izveidojusies apjomīga kolekcija un tā kļuvusi populāra, arvien vairāk cilvēku vēlējušies to redzēt. Šī ziņa nonākusi toreizējās pilsētas galvas ausīs un kundzes kolekcijai tika piešķirtas telpas. Tas notika 1990. gada maijā. Domāju, ka muzejs nebūtu tik iecienīts, ja tajā nevarētu sastapt ļoti apmierinātus, labi koptus un komunikablus kaķu dzimtas pārstāvjus. Saskaitīju kādus 5 gabalus, tiem iekārtota atsevišķa telpa, bet kad muzejs atvērts tie brīvi pārvietojas, kur vēlas un sagādā apmeklētājiem lielu prieku. Dažus izdevās arī nofotografēt!

Muzejā apskatāmi ap 4000 priekšmetu, kuriem saistība ar kaķiem.

Katram kaķim ir savs vārds, kuru gan neiegaumēju. Interesanti, ka viņi izturas brīvi un cilvēku uzmanību izbauda tik, cik paši to vēlas!

Šis bija īpaši komunikabls. Sabiedrisko attiecību speciālists!

Pulkstenis omulīga kaķa formā.

Frenkeļa villa atrodas netālu no Kaķu muzeja. Tas ir grezns ebreju uzņēmēja pagājušajā gadsimtā celts nams, kurš pārdzīvojis 2. pasaules karu, izmantots kā vācu hospitālis, pēc tam, līdz pat Lietuvas neatkarības atgūšanai, padomju armijas hospitālis. Neraugoties uz visu to, apbrīnojamā kārtā saglabājusies oriģinālā koka apdare, sienas gleznojumi. Mūsdienās ēka atdzimusi visā krāšņumā, tajā notiek koncerti un dažādi saviesīgi pasākumi.

Zem šīm papīra tūtām ar sarkanajiem pušķiem ir iezīmotas rozes.

Dāmu buduārs

Bibliotēka

Vienā no zālēm bija aplūkojama latviešu mākslinieku Aleksandras Beļcovas un Romana Sutas darbu izstāde, kas veltīta Latvijas valsts simtgadei.

Dienai sliecoties uz vakara pusi, laiks doties uz šī brauciena galveno mērķi – Pakrojas muižas Lielo Ķīnas lukturu svētkiem. Par šo notikumu jau daudz rakstīts un facebook pilns ar bildēm, bet no savas puses varu piebilst, ka mums ļoti laimējās – arī Lietuvā bija uzsnidzis sniegs un visa apkārtnē bija balta jo balta. Muižas parks plašs un lielo ļaužu daudzumu nemaz nejuta, jo vietas pietika visiem. Milzu zīda gaismu skulptūras izvietotas visa parka platībā, pat varžu kompānija uz mazās saliņas muižas dīķa vidū! Atsevišķas skulptūru grupas varēja baudīt kopā ar skaņu – putnu čivināšanu, varžu kurkstoņu. Skaisti, mazliet noslēpumaini un pastaigai beidzoties arī auksti!

Vēl ir dažas dienas laika, var paspēt to redzēt savām acīm. Ticiet, tas ir to vērts!